

1. VZHŮRU!

1. Do práce, bratři, vzhůru, v boj! Bůh nám dá sílu, mocnou zbroj!
 2. Chrabře se bijte za svůj lid, nesmíte slepým uvěřit!
- 1—2. (: S mužností, pružností, v jednotě a svornosti! :)

2. ANIČKO, MÁ RŮŽE

1. Krásu, čistou krásu jsem já našel již,
růži v květu, jakou nikde nespatriš,
ona rozvíjí se jako jitřní svít,
krásou svojí každý den chce prozářit!
2. Jasněji než zoře růže má se skví,
jako jitřní slunce rosu roztaví;
spanilost jí proudí všemi žilami,
její plátky vůní sladkou omámí!
3. Blížkost tvá mě blaží, krásná růže má,
vůně tvá mi mládí navždy uchová;
kéž tě stále vidím, ač se strachy chvím,
že mi brzy zvadneš v mraze podzimním.

3. PANÍ

1. Pročpak pláčeš, paní moje? Pročpak pláčeš, paní moje, bolí tě
snad tvoje hlavička? Mne nebolí moje hlavička, ale srdce krvácí
mi pro děťátko vřele milované, které náhle sklála choroba.
2. Andělé dva přiletěli, andělé dva přiletěli, na křídla mi synka vzali,
do nebe s ním odletěli. K jeho rovu nyní chodím, na srdci mi leží
těžké kamení, moje oči slzy roní.

4. LÍNÝ LIBA

- 1—3. Na pole jel líný Liba . . .
1. orat, orat, orat chtěl.
 2. vláčet, vláčet, vláčet chtěl.
 3. síti, síti, síti chtěl.
- 1—3. Když tam dojel, jaká chyba! . . .
1. pluh si zapomněl.
 2. brány zapomněl.
 3. zrní zapomněl.
- 1—3. Tvoje vina, duše líná . . .
1. pro pluh jde si, ničema!
 2. pro brány jde, ničema!
 3. pro zrní jde, ničema!
- 1—3. Než se vrátil, byla dávno tma.

5. KOŽICH

1. Pěkný kožík musí můj snoubenec mít,
když tam na horách padá sníh!
Když jím lomcuje zima,
by mohl v teple být!
Jako vlk v sněhu výtí, toť zlé!
Ale kožík je drahý. Kde peníze vzít?
A já jsem chudá jak myš!
Že však ráda mám Janka, to dobře on ví.
Za lásku však si nic nekoupíš!
2. Jestli na kožík nebudu peněz dost mít,
tak napíšu hraběnce list:
že Jan v zimě bez kožíku nemůže být
a že já jeho nevěsta jsem!
Až bude můj milý mít kožík jak král
a hajný naň pohlédne obdivně,
tu řekne mu Janek, od koho jej vzal:
od hraběpky a ode mne!

6. KALČKOJC KATKA (Staré srbské noviny)

1. Já jsem Kalčkojc Katka,
nevím co je hádka,
jsem už stará panna,
všude ve vsi známá!
Peří deru všady
bez křiku a vády.
Do peří se nesmíš smát,
nechceš-li je rozfoukat.
V oknech vonné kvítí
musím vždycky mítí,
květy šeptají mi,
neždobím se, nejsem kavka,
neždobím se jimi.
2. Na poli a louce
bývám ráda k ruce,
doma též pomáhám
pilným selským ženám!
Pak spravuji šaty,
sukně a též paty.
Mrkev, řepu škrábu,
krmím koně, krávu.
Nemám ráda klepy,
vyženu je ze vsi, vyženu je ze vsi.
3. Co by počala si ves,
nebýt Kalčkojc Katky dnes?

7. DĚTSKÁ SVATBA

1. Když jsem já byl v pátém létě, co se stalo v širém světě?
Jako velcí, tak my malí svatbu strojili!
A já podle řady ženich byl jsem mladý,
ale moje nevěsta nepřijela do města,
ano, moje nevěsta nepřijela do města.
- 1—3. Rachotí kolečka, rachotí kolečka, rachotí rachotí kolečka.
2. Snad byla ještě na houbách, nebo snad ze mne měla strach.
Jako velcí, tak my malí svatbu strojili!
Chlapci z houfu vzali dívku a mně dali:
Tak jsem dostal nevěstu, nejkrásnější Mařenku!
Tak jsem dostal nevěstu, nejkrásnější Mařenku!
3. S Mařenkou pak ověnění, usedli jsme do spřežení.
Jako velcí, tak my malí svatbu strojili.
Koně zadupali, kola rachotila,
všechny děti výskaly a lidé se dívali!
Všechny děti výskaly a lidé se dívali!

8. ZLÁ ŽENITBA

1. Já jsem sobě ženu vzal, ta nic nechce dělat!
Dám jí brambory a zelí, to mi nechce jíst.
Když mám pro ni jáhly v mléce, to jí pěkně jede!
2. Běda, že jsem si ji vzal, jako páv se nosí!
Ať ji prosím, ať jí hrozím, usmívá se jen.
Když ji vozím v panském voze, to se pyšně směje!
3. Vybíral jsem, vybíral, nejhorší jsem dostal!
K čertu, ta mi ale dala, to jsem pěkně bit.
a že ještě je tak mladá, to je škoda veliká!
4. Já bych ji dal zadarmo, jen kdyby ji někdo chtěl!
Když ji chválím, řeknou: „Drž se jí!“ a mám zas kříž!
A když pravdu o ní řeknu, ani čert ji nechce!
5. Řekněte, co dělat mám, abych se jí zbavil?
Když si na ni požaluji, všichni říkají:
„Vždyť ty taky nejsi svatý, málo bit jsi ještě!“